

ONTSSSNAPT!

Maren Stoffels

Dit kan niet waar zijn...

Faas kijkt met grote ogen naar het beeldscherm.

Alles wat Dax Anderson zegt is interessant, maar vanavond hangt Faas helemáál aan zijn lippen.

‘De groene mamba is een extreem giftige slang,’ legt Dax Anderson uit. ‘De eigenaar schrok zich rot toen hij rond zes uur vanavond ontdekte dat het beest niet meer in zijn terrarium zat. De woning staat in de Planetenwijk in...’

Bij het horen van de plaatsnaam, roept Faas’ moeder geschokt: ‘Nee!’

‘Dit is vreselijk...’ stamelt Faas’ vader. ‘Dat is hier vlakbij!’

Dus die gifslang is vlak bij hun huis ontsnapt? Faas buigt zich nog verder voorover. Hij wil elk woord van Dax horen, maar zijn ouders praten er constant doorheen.

Dax Anderson is zijn grootste voorbeeld, het liefste wil Faas later ook bioloog worden. Het idee dat je de hele dag met dieren bezig mag zijn...

Vorige week postte Dax een selfie met een vogelspin. Het beest zat midden op zijn gezicht en de foto ging meteen viraal!

Dax laat nog een laatste afbeelding van de groene mamba zien. Het beest is knalgroen, met donkere kraaloogjes.

Faas’ moeder slaakt een gilletje. ‘Wat een engerd!’

Faas kan zich voorstellen dat mensen bang zijn voor de groene mamba, maar zelf vindt hij hem prachtig.

‘Dames en heren, jongens en meisjes...’ zegt Dax serieus in de camera. ‘Zoals ik al zei: ga níét naar de slang op zoek. Als je hem benadert, kan hij flink bijten. En dat gif is dodelijk...’

Faas: Ga je mee vannacht?

Sebas: Laat me raden: je hebt het nieuws ook gezien?

Faas: Jup!

Sebas: Wat is je plan?

Faas: We gaan die groene mamba vinden!

Faas spitst zijn oren, maar hij hoort niets. Zijn ouders gingen drie kwartier geleden naar bed. Zouden ze eindelijk slapen?

Voorzichtig slaat Faas zijn voeten over de rand van het bed. Hij sluipt naar zijn kamerdeur en duwt de klink naar beneden.

Het huis is doodstil.

Langzaam wurmt Faas zich door een kier van de deur en gaat de trap af. Bij de laatste trede wil hij opgelucht op de grond stappen als ineens...

KRAAK!

De laatste trede kraakt!

Faas houdt zijn adem in. Wat als zijn ouders het hebben gehoord?

Maar het huis blijft stil, Faas hoort alleen zijn eigen ademhaling.

Opgelucht blaast hij uit.

Operatie Mamba kan beginnen!

‘Ben je daar eindelijk?’ Sebas staat al klaar aan het einde van de straat als Faas aan komt fietsen. ‘Ik sta al een kwartier te wachten!’

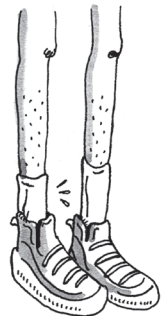
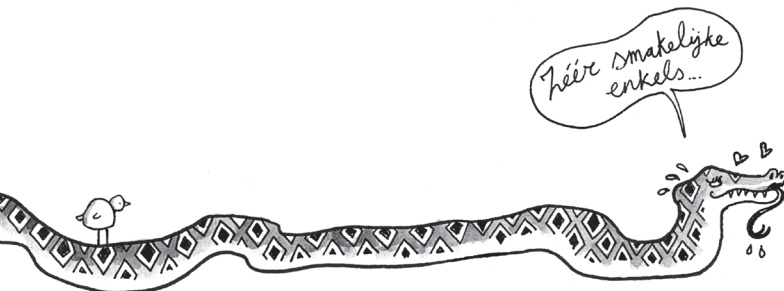
‘Sorry, mijn ouders gingen laat slapen.’ Faas zucht. ‘Maar ik ben er.’

‘Gaan we dit écht doen?’ vraagt Sebas, maar zijn ogen fonkelen alsof hij niet kan wachten.

‘Durf je niet?’

‘Heus wel, maar wat doen we als we hem vinden?’

‘Dan vangen we hem met deze stok.’ Faas laat een stok zien met een V-vorm aan het uiteinde. Daarmee vangt Dax in zijn filmpjes ook altijd

slangen. Als je hem vlak achter de kop plaatst, kan hij niet meer bijten en pak je hem rustig op.

‘En daarna gaat-ie hierin met de deksel dicht.’ Faas klopt op de emmer achter op zijn bagagedrager.

Er heeft ooit verf in gezeten, maar die is helemaal opgedroogd.

Sebas trekt een gezicht. ‘En dat kan zomaar? Ik bedoel: krijgt-ie de deksel niet open?’

‘Ik denk het niet.’

‘Je dént het niet?’ Sebas zucht. ‘Je bent nog gekker dan Dax Anderson.’

Faas grijnst. ‘Dat zie ik als een compliment.’

‘Dat is het huis.’ Faas wijst op het rijtjeshuis, dat hij herkent van het journaal. Er staat een grote boom in de voortuin.

Zijn moeder had gelijk, het is heel dicht bij hun eigen straat. Binnen vijf minuten fietsen waren Sebas en hij er al!

‘Waarom houdt die man een gifslang in hús?’

Sebas schudt zijn hoofd. ‘Sommige mensen zijn echt gestoord...’

‘Ik zou er ook wel één willen, hoor,’ zegt Faas.

‘Heb je gezien hoe mooi ze zijn?’

‘Als jij een groene mamba mee naar huis neemt, komt je moeder echt nooit meer je kamer in, denk ik.’

Faas schiet in de lach. ‘Mijn vader ook niet. Die deed meteen alle ramen dicht.’

‘Echt?’ Sebas schiet in de lach. ‘Alsof die slang

een wandelingetje maakt en een paar straten verder naar binnen kruipt!’

‘Waarschijnlijk niet,’ zegt Faas. ‘Dax zei dat het beest waarschijnlijk in de buurt van de woning blijft en erg sloom zal zijn, door het koude weer.’
Sebas kijkt Faas van opzij aan. ‘En als de mamba wél actief is? Hoe zijn die beesten dan?’

‘Dan zijn ze heel snel,’ weet Faas. ‘En als ze aanvallen, bijten ze vaak meerdere keren.’
Sebas trekt een gezicht. ‘Top...’

‘We laten ons heus niet bijten,’ zegt Faas. ‘Geen zorgen.’

Hij kijkt weer naar het huis, waar alle lichten uit zijn. Zou de eigenaar gewoon zijn gaan slapen terwijl het hele land in rep en roer is over zijn ontsnapte huisdier?

‘Waar denk jij dat de slang is?’ vraagt Sebas.

‘Ik weet het niet...’ Faas speurt de straat af.

‘Misschien in een van de schuren van de burens?’
De schuur van de eigenaar zal onderzocht zijn, maar de rest misschien nog niet?’

‘Dan beginnen we daar met zoeken. Neem je je emmer mee?’

Faas voelt een rilling door zijn lijf gaan. Het is net of hij een film kijkt die nét te spannend is, maar die hij toch blijft kijken.

Als zijn ouders wisten wat hij ging doen...

‘Faas?’ sist Sebas.

‘Ja, ja, ik kom.’ Faas grist de emmer onder zijn bagagedrager vandaan en gaat achter Sebas aan.

De schuurtjes achter de huizen liggen een paar meter van de woningen af.

Faas houdt zijn zaklamp voor de zekerheid naar de grond gericht, anders worden mensen er nog wakker van...

‘Daar gaan we.’ Faas staat bij het eerste schuurtje. ‘Ben je er klaar voor?’

Sebas ziet bleek. ‘Honderd procent. Oké, vooruit, vijfenzeventig procent.’

Faas grinnikt. Zijn beste vriend is niet zo dapper.

Toen er laatst een grote huisspin door het klaslokaal liep, gilde hij het hardst van allemaal.

‘Het komt goed,’ zegt Faas nog een keer.

‘Maak die deur nou maar open,’ zegt Sebas. ‘Schiet op!’

Faas steekt zijn hand uit en duwt de klink van de schuurdeur naar beneden. Tot zijn verbazing gaat de deur gewoon open.

Dit is nummer 10, vlak naast nummer 8, waar de slang verdween...

Zou de groene mamba écht bij de burens zitten?

Faas schijnt met zijn lamp naar binnen en checkt alle hoeken.

Er staan wat tuinstoelen, een versleten parasol en een oude barbecue, maar geen spoor van een gifslang.

Hoe zal het zijn als hij straks wél oog in oog met de mamba staat?

Het is net of hij de stemmen van zijn ouders in zijn hoofd hoort.

Ben je gek geworden? Faas, je doet het niet! Dit is levensgevaarlijk...

Maar Faas loopt door naar de volgende tuin. Intussen kijkt hij goed om zich heen. Hij moet er zeker van zijn dat het beest niet ineens in zijn enkels bijt.

De woorden van Dax zitten nog vers in zijn geheugen. *Dat gif is dodelijk...*

Maar hoe snel werkt dat? Binnen een minuut? Wat moet hij eigenlijk doen als hij wél gebeten wordt? Faas opent de volgende schuur en schijnt naar binnen.

‘En?’ Sebas komt achter hem staan.

‘Volgens mij...’ Faas schijnt in de verste hoek.

‘O nee, er komt iemand aan!’ Sebas geeft Faas een duw en trekt de schuurdeur achter zich dicht.

‘Wat doe je?’ sist Faas.

‘Zaklamp uit!’ Sebas drukt op het knopje en plotseling zitten ze in het pikkedonker.

Faas hoort alleen zijn eigen ademhaling. Zijn hart bonst pijnlijk tegen zijn ribben.

‘Wie is daar?’ Een harde stem klinkt in het donker.

‘Hallo?’

Sebas had gelijk, iemand is wakker geworden!

Wat als ze worden betrappt en diegene de politie belt?

Faas wil nog verder wegkruipen, helemaal tot achter in de schuur, maar wat als...

‘Ik denk dat ik de mamba zag,’ fluistert Faas, bijna onhoorbaar.

‘Wát?’ Sebas’ stem piept.
Ze kunnen het licht niet aandoen, want dan worden ze meteen gesnapt.
Maar wat als de mamba hen in het donker aanvalt?
‘Waar zit-ie?’ sist Sebas. ‘Bij mij?’
‘Ssst!’ Faas spitst zijn oren. Hoelang blijft die man daar nog wachten?
Het lijkt een eeuwigheid te duren, maar dan gaan de voetstappen eindelijk bij hen vandaan.
De man is weer naar binnen!
‘Zaklamp aan!’
Faas weet niet hoe snel hij de knop weer moet indrukken en schijnt in de hoek waar hij iets dacht te zien.
‘Daar...’ Faas adem stokt, want hij ziet een slang op de grond liggen. Knalgroen, precies de kleur die hij op tv zag.
De groene mamba is hier! Ze hebben hem gevonden!
Maar dan schiet Sebas in de lach. Het klinkt opgelucht.
‘Faas... dat is de tuinslang!’

De volgende drie schuren zitten op slot, in de vijf die wel open zijn is niets te vinden.
En dan is het tijd voor de laatste schuur van het rijtje.
Faas zucht. Hij is moe en de zoektocht heeft nog niets opgeleverd.
Op de tuinslang na hebben ze niets gevonden wat

ook maar een beetje op de groene mamba lijkt...
'Daar gaan we.' Sebas duwt de klink naar beneden en Faas schijnt naar binnen.
'Wow... ' Faas schrikt, want van beneden tot boven staat het kleine hok tjokvol spullen. Dozen, stapels boeken, een oud bureau, oude lampen, auto-onderdelen en nog meer rommel.
'Het verbaast me dat de deur niet op slot zit,' zegt Sebas.
'Er staat hier zelfs een raampje open.' Faas wijst naar het kleine klampaampje, boven in de schuur.
'Dan kon de mamba hier wel naar b-'
Zijn ogen schieten naar de grote stellingkast die voor het raampje staat en hij laat de zaklamp bijna uit zijn hand vallen.
'Nee...'
'Wat is er?' Sebas volgt zijn blik. En dan hapt Sebas ook naar adem.
Want boven op de stellingkast ligt de groene mamba.
'Is het...' begint Faas, maar hij stopt halverwege zijn zin. Er is geen twijfel over mogelijk: dit is geen tuinslang.
Dit is de échte.
De groene mamba van het nieuws.
De slang waar mensen al uren naar zoeken.
De slang waar Dax iedereen voor waarschuwde.
Ze hebben hem gevonden!
'W-Wat...' Sebas deinst achteruit. 'Wat doen we nu?'